

פרשת שמיני

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

שבת כח' ניסן התשפ"ה

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
18:59	19:51	20:42
18:58	19:50	20:40
19:00	19:52	20:42
18:58	19:50	20:40

י-ם
ת"א
חיפה
ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יעב דהאן נ" 050-4194600

לע"נ: מר"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי

כשנת תשי"ג באו האדמו"ר **מסדיגורא** יחד עם גיסו האדמו"ר **מקוביטשיץ** לבקר אצל רבנו האדמו"ר **מבעלזא**. האדמו"ר מקוביטשיץ, שנודע לו שרבנו מונע עצמו כמעט לגמרי מאכילה, העיר לרבנו שעליו **לשמור על גופו** שלא יחלש יותר מידי, כי העולם זקוקים לו... כעבור ארבע שנים ביקר אצלו האדמו"ר מקוביטשיץ פעם נוספת ורבנו קידם את פניו באומרו: "היודעים אתם, אדמו"ר מקוביטשיץ, מאז שהייתם אצלי, בכל פעם שאני אוכל, אני מוסיף ואוכל **כף אחת**, כדי לקיים 'מצוה לשמוע דברי חכמים!'"

השיבך מי שהשיבך, ואי אתה מרוצה מכך.
אם הדבר לא נוגע למעשה, קבלו והמשך דרכיך...

מעשה שהלך רבנו **איסר זלמן מליצר** זצ"ל לומר את שיעורו בישיבת "עץ חיים", וכשיצא מן הבית התקדרו השמים בעבים והתחיל לרדת גשם. החיש רבנו את פסיעותיו, אך באותו רגע בא לקראתו אדם שאסף תרומות לצרכי מצוה וביקש את נדבתו. עצר רבנו מהילוכו ו**נענה לאיש בסבלנות** ובאורך רוח, אף על פי שנרטב מן הגשם באותן דקות. אחרי שנתן לאיש את נדבתו והמשיך ללכת, העיר אחד מתלמידיו שליווהו בדרכו, שלא היה זה הגון מצידו של אותו אדם **לעכבו בגשם** בעת שהוא הולך למסור את שיעורו. אמר רבנו: "אני, מלאכתי להגיד שיעורים, פלוני זה מלאכתי לאסוף נדבות לצרכי מצווה. מי יודע מלאכתי של מי חשובה יותר במרום..."

הגאון רבי **יהודה צדקה** זצ"ל סיפר לתלמידים בישיבה שהרב **בן ציון אבא שאול** זצ"ל התפלל על ילד שלקה בשיתוק והבריא. אחד התלמידים שאל את רבנו האם עובדה זו נכונה?
השיבו: הן! העיז השואל: יודע אני ברבנו **שמסטי תמיד את כוחו**, ומה ראה הפעם להודות על האמת? השיב רבנו: חכם יהודה ביקשני לספר ברבים עובדה זו-לקדש שם שמים!

רבי נפתלי מרובשיץ פירש: "ומבשרך לא תתעלם" אל תהא מתעלם מבשרך מגופך, אל תהא **מסגפ ומענהו** יתר על המידה.

כמידת השתדלותו של האדם - כך גם הישגיו.

לע"נ רחל (רשל) אלבו
בת קלרה ואליהו

מה עם הספר? במזדרונות בית החולים תל השומר נשמעו באחר הימים צעקות ואנחות מאחד מהדרי המיון, כל צוות הרופאים האחים והאחיות מיהרו למקום - סיפר אחד הנוכחים שבמקרה שהה שם - בלכתי גם אני לראות מה קרה, אני רואה את חכם **משה יחזקאל** זצ"ל לאחר שעבר ניתוח לב מתאנה מכאב וזועק: מה עם הספר? מה עם הספר? ...
כששאלוהו הרופאים איזה ספר, **מה קרה**, אולי ח"ו מרוב ייסורים התבלבל, אך רבנו חזר על דבריו בקול אנחה, מה יהיה עם הספר? זה מספר ימים **שאיני יכול לפתח ספר** ללמוד תורת ה' מרוב ייסורים זה היה לו לצער יותר מכל הייסורים...

זה שאין לו שכל על מה להתפלל יתפלל ויהא לו שכלו

איגרת לחתן (מאמר ראשון) בפרשת בראשית כתוב: **לא טוב היות האדם לבדו** אעשה לו עזר כנגדו. אין הפירוש שצריך את האשה בשביל פריה ורביה ולכן נאמר לא טוב דהרי לפני כן כבר מסופר על בריאת בעלי החיים שהיו זכר ונקבה, **ומה שייד** לא טוב היה צריך להיכתב שהקב"ה ברא האיש והאשה, כמו בכל בעלי החיים שבראם זכר ונקבה, ועוד מדוע היה צריך לברוא את האשה דוקא מצלעו של האדם? אלא בהכרח הפירוש בזה שמהות האיש והאשה לא כמו בעלי החיים לצורך פריה ורביה גרדא, אלא שחיהם יהיו שלמים ביחד. לבעלי החיים יש תכלית בפני עצמה ולא תכלית ביחד, מה שאין כן איש ואשה שכל אחד חצי המשלים את השני,
ולכן ברא ה' את האשה דוקא מצלעו של האיש, שממילא תשלים אותו, תכבד ותאהב אותו, ובאותה מידה האיש גם מוקיר אותה כי היא חלק ממנו, מגופו. זהו קשר אחר לגמרי מבעלי החיים שעל זה נאמר לא טוב היות האדם לבדו ואינו נקרא אדם. ולכן כתוב גם באבן העזר שיש מצוה לישא אישה אפילו שהוא לא בן בנינים והיא לא בת בנינים מדיון לא טוב היות וכו'. יוצא שאיש ואשה משלימים ביחד אחד את השני וחיהם שלימות אחת. (הרה"ג **בנימין גמליאלי** שליט"א)

אמירת 'תודה' מקפלת בתוכה הכרה בקבלת הטובה.

נקודה לפתח שבת
בזמן שחברת החלל האמריקאית נאסה החלה לשלוח אסטרונאוטים לחלל, הסתבר להם מהר כי עטים כדוריים לא יעבדו בחלל עקב העובדה **שכח הכנידה** אינו קיים שם. על מנת להתמודד עם בעיה זו הם השקיעו כעשר שנים ו12 מליון דולר.
בסופו של דבר, הם הצליחו לפתח עט שכותב באפס כבידה, מלמטה למעלה, בכל טמפרטורה ועל כל משטח אפשרי כולל פלסטיק וקרח מתחת ל250 מעלות צלזיוס. **הרוסים השתמשו בעפרון.**
לפעמים הפיתרון הפשוט הוא **הכי טוב** בלי שום חכמות (העורך)

יש לחנך את הילדים שישמעו בקול הוריהם. ויש לחנך את ההורים שיאזינו למשאלות לב הילדים.

השמחה - כאחת מיסודות הבית באבות דרבי נתן מובא: "בעשרה שמות נקראת השמחה - ואלו הן: ששון, שמחה, גילה, רינה, דיצה, חדוה, צהלה וכו'". כותבי רשומות מציינים ריבוי זה של ביטויי השמחה, שאין לו אח ורע **בלשונות אחרות**, כסימן היכר יחודי ליהדות. השמחה מקפת את כל הליכות היחיד והכלל: "ושימח את אשתו"; "ושמחתם לפני ה' אלוקיכם"; "והיית אך שמח"; "ושמחת בחגיך"; "ושמחת אתה וביתך"; "אין עצבות לפני הקב"ה"; "הוי מקבל את כל האדם בשמחה"; "אין עומדין להתפלל אלא מתוך שמחה"; "אין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח". אלה הם כמה מן הביטויים במקרא **ובדברי חז"ל** שמתוכם אנו למדים על מרכזיותה של השמחה בכל הליכות חייו.
צא ולמד למה מסוגלת השמחה. **ינה בן אמיתי** מעולי רגלים היה. בשמחת בית השואבה בחג הסוכות, מרוב שמחתו, שרתה עליו השכינה ונהיה לנביא. ללמדנו שאין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח.
כמו כן, גילה האר"י ז"ל, שכל מה שזכה להשיג בחכמה אלוקית ורוח הקודש, היה בשכר שהיה שמח שמחה גדולה **בלימוד התורה** ובקיום המצוות. במסכת **דרך ארץ זוטא** מובא: "אם עשית דברי בשמחה, פמליא שלי תצא לשחרך! ואף אני בעצמי אצא לקראתך".

כשהגיע רבי אליהו מאיד בלוך לפונוביז בזמן מנחה ביקש רשות להיות הש"ץ משום שבאותו יום היה יאהר-צייט (יום השנה) של אימו. שאלו אותו בתמיהה: לראש הישיבה יש יאהר-צייט אחרי אימו והוא נוסע ברכבת כל היום בלי אפשרות להגיד קדיש?
ענה הראש ישיבה: מהו לפי דעתכם **רצונה** של אימי ע"ה שאומר יתגדל ויתקדש שמה רבא או שאעשה מעשים שבהם יתגדל ויתקדש שמה רבא? בטוחני שלאימי יש נחת רוח רבה יותר כאשר אני מגייס כספים למען נפגעי הפרעות, כי זה חשוב אצלה יותר מאמירת הקדיש תלמידיו מספרים שכאשר חזר לטלז מסר את דעתו זו בפני תלמידיו **כי רצה לחנכם** שידעו ויבינו את סולם הערכים הנכון.

ידיד: "למה ברכת מחדר ניתוח?" חולה: "האחות אמרה 'תהיה חזק, אל תתרגש, זה ניתוח פשוט'
ידיד: "אז מה? בסך הכל היא ניסתה להרגיע."
חולה: "כן, אבל היא **דיברה עם המנתח**".

משולחן גבוה
דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

יש להבין, הרי כתוב בפסוק במפורש שהטעם שמתו נדב ואביהוא מפני "שהקריבו אש זרה", אם כן מדוע חכמינו מנו דברים אחרים? שהיו שותי יין, מחוסרי בגדים, לא היו להם בנים לא היו להם נשים וכו'?

ועוד יש להבין, הייתכן שנדב ואביהוא שהעיד עליהם משה רבינו שהם גדולים ממנו ומאחרון, יחטאו בחטאים כאלו?

ויש לומר, שבאמת לא היה להם חטא מלבד "אש זרה", ושאר הדברים היו תוצאות, ופירושה של "אש זרה" היא התלהבות יתר בעבודת ה' כי גם בעבודת ה' יש גבול להתלהבות ואילו נדב ואביהו עברו את הגבול במקצת וזה הביאם שלא לישא נשים, כי הם העדיפו להשקיע את כל אהבתם לה' יתברך. וזה הביאם לשתות יין, כדי לעבוד את ה' מתוך שמחה עצומה, וזה הביאם להורות הלכה בפני רבם.

וכן לא יכלו לסבול שהעם מלינים על משה ועל אהרון, ומשה ואהרון עונים להם בענוה "ונחנו מוח", אלא נדב ואביהו מחמת התלהבותם חשבו שלא כך מנהיגים את הדור אלא עריך ללכת ביד תקיפה עם אותם מתלוננים ולשורפם בהבל פיהם לכן אמרו: "אימתי ימות שני הזקנים הללו" ולכן הענישם הקב"ה שידע שזו "אש זרה", ודרך הענוה וקירוב הלבבות של משה ואהרון היא הדרך הנכונה.

ה' יזכנו לקרב לבבות ישראל לאבינו שבשמים
מועדך הארץ פנים, שמחה וסובלנות.

בת שלום לכל בית ישראל

כשם שהנך יכול לסבול שפרצופו של חברך **אינו דומה לשלך**, כך תסבול שדעותיו של חברך אינן דומות **לדעותיך**

בואו והצטרפו לרשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

תפילה ללא רוח חיים
אמר מתנגד אחד לרבי **ישראל מרדכי** זצ"ל: צא וראה רבי מה בין מתנגדים לחסידים: מתנגדים שעה שהם מסיימים את תפילתם, הם יושבים ולומדים **פרק במשניות**, כנגד זה החסידים, מסיימו תפילתם, הריהם שותים יין שכר! השיב לו רבי ישראל בדרך צחות, אומר לך: **המתנגדים** תפילתם קרה וללא רוח חיים ולזכרו של המת לומדים משניות, ואילו **החסידים** תפילתם תפילה של התלהבות כולה חיים, והחי זקוק למעט משקה.

עיקר משימת החינוך של כל אחד ואחד מוטלת על כתפי עצמו בסוף.

קח את הכסף כאשר פלשו הנאצים לוינה, אספו מקורבי הרה"ק רבי **אברהם יהושע העשיל** מקאפיטשניץ זיע"א כסף כדי לשחד קצין צבא, על מנת שיבריה את הרב במטוס לרומא. הכסף היה שמור בבית הרבי. והנה בא אליו **יהודי עני** מטופל בילדים וסיפר לרבי שרצונו להימלט עם משפחתו במטוס מיוחד, אך אין בידו כסף.
נתן לו הרבי את הכסף ואמר: "תמיד נזהרתי לא להשאיר אצלי כסף ולחלק הכול לצדקה, אך היום חשבתי לשמור כסף לצורך הבריחה, **קח את הכסף** והצל את בני ביתך. יכול אתה להודיע למארגני הבריחה כי חזרת בי בגלל חולשתי". רק אחרי ימים אחדים הבינו המקורבים מה ארע, ונאלצו לגיס מחדש את הכסף להצלת הרבי.

שיחת חולין של תלמיד חכם - שיחה מוסרית. שיחה מוסרית של לץ - שיחת חולין....

לשון הרע היא עבירה שאפשר לחזור עליה **בתשובה**. גרועה מזאת לשון הרע "לשם שמים", **מי יעשה תשובה** על "מצוה"?...

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיל, דינה בת ווב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לוליה, נעימה בת עוויה, כרמלה בת סעידה, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד בן איוה, מרים בת זוהרה, חכם יהודה בן חנה פתיא, הרב אלעזר בן שמחה, יחזקאל ושמואל בני שמחה, רפאל ואלברט בני קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, הרב יורם אברגיל, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן ברקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמני הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, יעקב בן שרה ברסקה, החסיד מנשה בן רחמה **מן הרב עובדיה יוסף בן גוג'יה**

בעליו של מפעל גדול החליט יום אחד לרדת לאולמות הייצור ולראות את הפועלים בעבודתם. הוא עבר כמה מחלקות ואולמות ייצור כשלפתע ראה בחור צעיר עומד ונשען על אחד העמודים בחוסר מעש. הוא התעצבן, ניגש לבחור ושאל אותו: "תגיד, כמה אתה מרוויח בחודש?" "בערך שלושת אלפים שקלים" ענה הבחור.
בעל המפעל הוציא מכיסו חבילת שטרות, ולפני כל העובדים ספר לבחור שלושת אלפים שקל ואמר לו: "הנה המשכורת שלך, קח אותה ואל תחזור אלינו אף פעם!"
הבחור לקח את הכסף והלך. לאחר מכן פנה בעל המפעל אל מנהל העבודה ושאל אותו: "איך קיבלנו בחור כזה עצלן לעבודה אצלנו?" "האמת..." ענה מנהל העבודה, "הוא בכלל לא עובד אצלנו, הוא השליח של הפיצה..."